

EL POBLENOU

ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU

Participació: Encara no n'hi ha prou

- La seu del Col·legi d'Infermeria
- Lofts al Barri de la Plata
- Camins escolars
- Noves escoles al barri

ASSEGURANCES

Broker Jara

Llull, 252 - T. 93 303 24 42

DISSENY / ARQUITECTURA

Guti's Diseño

Rbla. del Poblenou, 50 ent.1ª
T. 93 300 5105

BANC / ASSESSORIA / GABINET

Carol Riba Biendicho

Ptge. Aymà, 7-9 baixos 2a
T. 93 221 17 42

Marimon Estrany

Llull, 219
T. 93 300 32 93

CAFETERIA / GELATERIA

El Tío Ché

Rbla. Poblenou, 44-46
T. 93 309 18 72

ENTITATS / FUNDACIONS

Prohabitat 2000

Avinyó, 32

ESPORTS

Escola de Rugby

Camp de Rugby Marbella
T. 629 791 131

INSTAL·LACIONS / MANTENIMENT

Canalejas Puertas Metálicas

Venezuela, 55
T. 93 307 98 05

MODA / DECORACIÓ / ESTÈTICA

Francesc Creixell

Ciutat de Granada, 63 b
T. 93 309 50 03

La Torreta

Lope de Vega, 85
T. 93 307 70 16

Villarroya Sabaters

Rbla. Poblenou, 45 T. 93 485 27 90

MOTOR

Covilas caravaning

Llull, 173 T. 93 485 27 27

PAPERERIA / COMICS / COL·LECCIONISME

Casa Usher

Pujades, 127
T. 93 485 69 90

Copiràpit

Lope de Vega, 45
T. 93 300 35 07

QUEVIURES / RESTAURANT

Cansaladeria Balart

Castanys, 8
T. 93 225 22 95

Lombarte Alimentación

Marià Aguiló, 95
T. 93 309 18 33

SALUT

Clínica Dental Glòries

Rbla. Poblenou, 157-159 1r 1ª
T. 93 485 37 93

Clínica Veterinària Poblenou

Camí Antic de València, 18
T. 93 300 87 26

Farmàcia Loperena Giró

Marià Aguiló, 53 T. 93 307 15 17

Neas Poblenou

Pallars, 242
T. 93 224 01 68

Mikura.Dog

Lope de Vega, 6
T. 93 307 89 72

Òptica Traver

Pujades, 194
T. 93 485 22 42

SI VOLS INFORMACIÓ SOBRE LA PUBLICITAT A LA REVISTA, POTS CONTACTAR AL:

697 268 335

elpoblenou@elpoblenou.cat

Rambra Poblenou, 45
Tel. 93 485 27 90
08005 Barcelona

TEL 93 307 15 17
MARIÀ AGUILÓ / PUJADAS
DERMOFARMÀCIA
FÒRMULES MAGISTRALS
HOMEOPÀTIA - FITOTERÀPIA
DIETÈTICA - ELIXIRS FLORALS

C/ Pujades, 194 - Tel. 93 485 22 42 - 08005 Barcelona

Lope de Vega, 45 - TEL/FAX 93 300 3507 - 08005 BCN
PAPERERIA • FOTOCÒPIES
IMPRESSIÓ DIGITAL • ENQUADERNACIONS
PLASTIFICACIONS • SEGELLS DE GOMA
SERVEI DE FAX

formatges i embotits selectes
c. Castanys, 8
Tel. 93 225 22 95

VOLEM AGRAÏR LA COL·LABORACIÓ DELS SEGÜENTS SPONSORS

Ajuntament de Barcelona
Districte de Sant Martí

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Governació
i Administracions Públiques
Secretaria d'Acció Ciutadana

Participació: encara no n'hi ha prou

Falta menys de mig any per a la celebració de les eleccions municipals de 2011 i aviat entrarem en la fase de balanç de l'acció del govern municipal del districte de Sant Martí. En la perspectiva dels darrers quatre anys, i més enllà del grau d'assoliment dels objectius proposats en el Pla d'Actuació de Districte, destaca de forma palpable el fracàs rotund en la política de participació ciutadana. La participació continua sent l'assignatura pendent d'aquest govern, que en lloc d'incorporar-la com un eix estratègic per a la construcció de Barcelona i com a pedra angular de l'acció als Districtes, ha allunyat la veu de les entitats i dels ciutadans dels Plenaries de Districte i dels llocs de decisió.

La política de participació en els darrers quatre anys ha consistit a crear espais nous de debat al marge o en paral·lel als que són habituals entre els grups de ciutadans que s'organitzen quotidianament als barris. Els recentment creats Consells de Barri continuen ignorant l'opinió dels grups de ciutadans organitzats que treballen sobre el territori, actuant de filtre esmorteïdor de l'opinió i de la crítica ciutadana organitzada. És difícil que el ciutadà trobi en aquestes instàncies un lloc eficaç per traslladar la seva reflexió sobre la ciutat quan el que es fomenta des de la pretesa política de "proximitat" és la visió parcial i fragmentada del territori, allunyant els debats de fons que cal plantejar per tal de fer realment política municipal i no només clientelisme frívol.

Ignorar els ciutadans

Per exemple, en matèria de mobilitat fa mesos que les associacions veïnals, els sindicats i associacions empresarials del Poblenou demanen al Districte la creació d'una "taula de mobilitat" per participar en l'estudi de la mobilitat generada i posterior elaboració d'un Pla de Mobilitat a tota la zona Poblenou-22@. Doncs, malgrat la reiteració en la petició, continuem sense tenir resposta. Mentrestant, el Pla de Mobilitat s'ha encarregat a tècnics municipals que el presentaran tal dia ignorant l'opinió del ciutadà.

Des d'aquesta lògica en la relació de l'Administració municipal amb els agents del territori, no és d'estranyar que l'alcalde tingui problemes per fer un referèndum sobre la Diagonal. Si no hi ha voluntat d'escoltar l'opinió ciutadana als barris, quina credibilitat hauria de tenir un referèndum a escala de ciutat?

Fa algunes setmanes, l'alcalde Jordi Hereu va fer una roda de premsa davant de la fàbrica Oliva Artés, on es construirà el museu de la ciutat contemporània. L'acte va acollir els parlaments de l'alcalde, el regidor Jordi Portabella, el gerent de l'ICUB, el director del MUHBA i l'arquitecte Jordi Badia, l'autor del projecte de rehabilitació de la fàbrica. Tots van felicitar-se de la recuperació d'Oliva Artés per a un equipament tan important de ciutat, però ningú es va recordar de dir que allò era possible gràcies al fet que l'Associació de Veïns del Poblenou va treballar per salvar l'edifici de la piqueta quan l'Ajuntament, cap al començament del decenni, s'havia proposat enderrocar totes les fàbriques del Poblenou, aquella inclosa. Més encara, l'alcalde va ser l'única persona de les esmentades incapaç d'anar a saludar i compartir l'acte amb el president de l'associació de veïns allí present. Tampoc és d'estranyar que aquesta manera de relacionar-se que té l'alcalde i els que l'assessoren el porti pel pedregar.

Anar a votar

Una vegada més els ciutadans no podem escollir directament els consellers i conselleres de districte, i encara menys el regidor de districte. A hores d'ara això ja no té explicació possible. Però sí que tindrà conseqüències previsibles: l'abstenció creixerà encara més.

A jutjar pels resultats de les darreres eleccions al Parlament de Catalunya, que encara s'estan paint, el bipartit de l'Ajuntament de Barcelona hauria d'anar traient conclusions sobre aquest quaranta per cent llarg que no vota. Les raons tenen a veure, i molt, amb el paper que s'atorga al ciutadà en la política municipal. Amb polítiques de proximitat de "la senyoreta Pepis" és difícil que augmenti la participació. Queden sis mesos per rectificar errors i per reorientar la relació de l'Ajuntament amb els ciutadans. No és gaire temps, però alguna cosa es podria fer si hi ha voluntat.

Junta de l'AVPN

índex	
Guia comercial	2
Editorial	3
Associació veïns	4
Camins escolars	6
Paisatges del Poblenou	8
Històries del barri	10
Memòria històrica	12
Bústia	13
Notícies	15
Saps on és?	16

ALTA SOCI	ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU Rambla del Poblenou, 49. 1ª planta. Telf. 93 356 9732		
NÚM: _____ DATA: _____			
NOM I COGNOMS: _____			
ADREÇA: _____	POBLACIÓ: _____ C.P.: _____		
TELÈFON: _____	DNI: _____		
Quota anual, 15 €	Quota de suport: _____		
Desitjo realitzar el pagament anual de la quota de soci a través de Caixa/Banc:			
CODI DOMICILIACIÓ:			
ENTRAT	OPCINA	CONTROL	NUM. COMPT.
Firma: _____			

EL POBLENOU #65 DESEMBRE 2010

EDICIÓ: ASSOCIACIÓ DE VEÏNS I VEÏNES DEL POBLENOU
Rambla Poblenou, 49 08005 BCN • Tel. 933 569 732
Apropem-nos: Tel. 932 563 872

Web: www.elpoblenou.cat Email: elpoblenou@elpoblenou.cat
Dies de visita: dilluns-dimecres-dijous, 19 a 21 hores.

• Equip de Redacció: Salva Clar s, Montse Mil , Joan Maria Soler, Carles Canela i Manel Andreu.
• Col·laboradors: Elena Marzo, Adri Attardi i Ester Racionero.
• Fotografia: S.Clar s. • Correccions: Concepció Colomina i Josep Pascual.
• Disseny gràfic / maquetació: David Guti rrez (656 322 694) • Impressió: Gràfiques Campàs. • Publicitat: Sanjo (697 268 335)
Dipòsit legal: B-48543-97
El consell de redacció i l'AV Poblenou no es fan responsables de les opinions expressades en les col·laboracions inserides en la revista, que hauran de considerar-se com a opinions personals dels sol·licitants, tret de l'editorial i tot allò que està signat com a redacció.

Cal una renovació a la junta de la Favb

La Federació d'Associacions de Veïns i Veïnes de Barcelona (Favb) ha estat notícia, malauradament, per la seva crisi interna. Parlar d'una crisi públicament sempre produeix un cert rubor, ja que exterioritza un conflicte que no hem estat capaços d'evitar. Deixant clar que la seva solució correspon als membres de la Favb, i que no dubtem que la gent del moviment veïnal la sabrem resoldre, la projecció pública de la crisi mereix una valoració i anàlisi.

La Favb aglutina poc més de cent associacions de veïns de Barcelona i, amb més de 40.000 socis a les entitats federades, és un punt de referència per als ciutadans que va més enllà de la seva militància. Encara és recent, ara fa un any, l'exposició i els actes de celebració dels 40 anys de moviment veïnal que la Favb va organitzar conjuntament amb la federació de Madrid. Aleshores observàvem amb èxit com els nostres barris, amb les seves lluites i reivindicacions, no serien el que són sense l'aportació del moviment veïnal.

Malgrat tot, la crisi a Barcelona ha esclatat, i el 8 de novembre passat la junta de la Favb va dimitir i va nomenar una comissió gestora fins a la propera assemblea extraordinària. Abans, però, va destituir els directors de la revista La Veu del Carrer per haver perdut la confiança en la seva gestió. Cal dir també que tres membres de la junta dimissionària van fer públic el seu desacord amb aquesta decisió i amb el treball dut a terme últimament pel conjunt de la junta. Anteriorment, al març del 2010, el vicepresident primer de la Favb i el representant de Nou Barris també havien dimitir en desacord amb la línia que duia l'entitat.

El desencadenant de tota aquesta situació cal buscar-lo a primers del 2010, quan la presidenta de la Favb, Eva Fernández, va decidir presentar-se com a candidata per a Síndica de Greuges de Barcelona (càrrec al qual finalment no va accedir). En el seu moment, a l'any 2004, quan es va crear la figura del síndic de greuges de la ciutat, la Favb va criticar-ne la forma d'elecció perquè és l'alcalde qui el designa a dit entre una terna presentada i acceptada prèviament. D'aquesta manera, la independència del càrrec queda molt condicionada respecte de l'Ajuntament.

L'AV Poble Nou, sense posar en qüestió la capacitat d'Eva Fernández per assumir aquesta responsabilitat, vam enviar una carta a la Favb, on dèiem que políticament la decisió era contradictòria amb la resolució adoptada per la Favb el 2004. A la vegada, demanàvem una reunió de totes les AAVV per tractar d'aquesta qüestió, però no es va arribar a fer. En l'assemblea ordinària del mes de març van tornar a sorgir les discrepàncies, i en una reunió posterior amb les AAVV tampoc es va arribar a cap acord sobre aquest debat de fons.

La situació creada ara ens dona l'oportunitat de sortir enfortits. La dimissió de la junta possibilita obrir un procés de debat al moviment veïnal, però no per furgar en les ferides que ens han portat fins aquí, sinó per afrontar amb il·lusió i dinamisme els reptes que els ciutadans i les ciutadanes de Barcelona tenim plantejats. És per això que cal una junta de la Favb renovada, amb un esperit integrador i que en primer lloc resolgui la crisi de Carrer, un dels nostres actius més importants.

La junta de l'AVPN

ARVN 2009

ESCOLA DE RUGBY
 Dimecres de 18:30 a 20:30
 al Camp de Rugby
 de la Marbella (Barcelona)
 Contacte : Tfno. 629791131
 www.rugbypoblenou.cat

GELATERIA **FABRICACIÓ PRÒPIA & ARTESANA**
¡Che qué barata!
EL TIO CHE
 casa fundada l'any 1912

Rbla. del Poblenou, 44-46
 08005 BCN
 Tel. 93 309 18 72
 www.eltioche.com

planta i flors
La Torreta

Loja de Viga 85
 08005 Barcelona
 T-fax 933 077 016

ALIMENTACIÓ
Lombarte
 GUSA

MARÀ AGULÓ, 95 - POBLENOU - TEL. 93 309 18 33

CLINICA VETERINARIA
POBLENOU

TELS. 93 300 8726 - 93 300 6021
 CAMÍ ANTIC DE VALÈNCIA 18 • 08005 BCN
HORARI: dilluns a divendres, 10-14h i 17-21h / dissabtes, 10-14h

El projecte d'equipament integrador del Camí Antic de València, 82

Una de les apostes de futur de la Comissió Proequipaments del Poblenou és, sens dubte, la proposta d'equipament esportiu i cultural per al Camí Antic de València, 82. La idea va néixer el 2007 i ha anat evolucionant i s'ha anat omplint de contingut amb diferents entitats. Això és el que pretenem explicar en aquest número i en els següents de la revista: cadascun dels projectes que es proposen, tant dels esportius i de salut, com dels culturals.

Comencem amb una idea que no és nova i que ja es va posar en pràctica fa alguns anys: crear una emissora de ràdio d'àmbit local com és Radio9 Poblenou, una eina d'informació, de pràctiques i experimental com les que avui tenen altres barris, em refereixo a models tan diferents com Ràdio Ciutat Vella, Ràdio La Mina o, fins i tot, l'emissora de l'IES Barri Besòs.

Fa alguns anys, una sèrie de persones inquietes i amb motivació per explicar les coses que passaven al barri, van engegar aquest projecte pensant en els futurs nousvinguts i van arribar a emetre en horari de desconnexió a Ràdio Unió de Catalunya quan l'emissora estava al carrer Almogàvers.

Els temps han evolucionat i els formats també. El missatge i la funcionalitat de l'emissora són clars: d'una banda, explicar les activitats i l'organització d'esdeveniments de tota mena al barri; i de l'altra, poder formalitzar una escola taller de ràdio per impartir cursos pràctics formatius i reflexions sobre el que significa fer ràdio i sobre com es fa, amb classes de dicció, pràctiques de micròfon, organització de continguts i temàtiques, pràctiques sobre com organitzar la graella d'un programa, etc. El format proposat seria el d'una ràdio de molt baixa potència utilitzant la freqüència educativa que disposa per a aquesta finalitat la Generalitat, i per no sobresaturar més l'arxisaturat espectre radioelèctric pensar d'emetre per Internet i també en el format podcast, per tenir major difusió. La

proposta, naturalment, s'hauria d'integrar en el consorci de telecomunicacions a l'empareda d'una emissora local com ara COM Ràdio.

Així doncs, defensem la necessitat de posar en marxa aquest projecte de ràdio independent, objectiu i obert a tothom, en el futur equipament del Camí Antic de València 82, entre altres raons perquè creiem que, a part de ser un projecte cohesionador, servirà també per fer molta companyia a la gent gran del barri, que podrà percebre que no està sola; és, per tant, un projecte prioritari que ajudarà a millorar la qualitat de vida del nostre estimat barri.

Daniel Roca

Neas Poblenou
C/ Pallars, 242
08005 Barcelona
Tel. 93 224 01 68

neas TOPOLOGY SYSTEM

Artrosi, Artritis, Migranyes, Cefalea, Fibromialgia
Insomni, Estress, Ansietat, Depressió, Obsessions

Neuro Estimulació d' Aplicació Superficial

Rotures Fibrilars, Tendinitis, Fascitis, Esguinços,
Recuperació funcional post entrenament / competició

neas sport

PUERTAS METALICAS
CANALEJAS, S.L.

FABRICA Y OFICINAS: Fundada en 1950
Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona
Tel. 93 307 98 05 - Fax 93 307 63 23
canalejas@puertascanalejas.com
http:// www.puertascanalejas.com

fabricació - instal·lació - reparació

persianes comercials - correderes - basculants - cancel·les -
seccionals - ballestes - reixes - venecianes - portes ràpides -
barreres - tallafocs - panys - sistemes de seguretat electrònics i
treballs de manyeria

Automatització de tot tipus de portes

Manteniment comunitats de pàrking

tel.: **93 307 98 05**

Veneçuela, 55 - 08019 Barcelona - canalejas@puertascanalejas.com

Camins escolars

Camí escolar Espai amic és un projecte impulsat per les mares i pares, i el professorat de 15 centres escolars de la zona del Poblenou, junt amb l'Administració municipal a través de la Macrocomissió del camí escolar (MCCE) del Poblenou. El projecte vol fer prendre consciència als agents de la comunitat educativa de la importància d'optar per a una mobilitat sostenible i segura dels escolars.

En quatre anys de reunions, la MCCE de Poblenou ha fet pedagogia i ha proposat diverses millores en els trajectes. El passat 13 de novembre es va donar per inaugurada la segona fase d'aquest projecte. Ara bé, la major part de les propostes de millora encara estan per implementar. Ens referim a les millores no només en senyalització sinó millores a la via pública com carrils bici, passos de vianants elevats a l'altura de la vorera, reforç d'il·luminació, zones d'aparcament reservat per a ús escolar, semàfors...

El "Camí escolar, espai amic" al nostre barri: una realitat que vol comptar amb la complicitat de tots els veïns i veïnes del Poblenou.

Després d'un intens esforç de coordinació entre tots els actors implicats, el dissabte 13 de novembre al matí es va inaugurar la segona fase de la xarxa dels Camins escolars del Poblenou. La participació ciutadana va ser enorme!

Per a totes les famílies, centres educatius i institucions públiques implicades en el projecte, aquesta ha estat una fita molt important. L'important no era tenir, una setmana després, un camí escolar ideal al barri, sinó que ha significat la concreció i la posada de llarg davant de tot el barri de tota la feina feta des de l'any 2006, que va ser quan es va crear la Macrocomissió de Camins escolars del Poblenou (MCCE).

No ha estat un camí fàcil, ni sempre còmode. Com tot projecte, ha presentat moments de força feina, de desencís, de cansament, de dificultats de comunicació, d'interessos que no sempre coincidien, però considerem que tant uns com altres han sabut donar prioritat en tot moment al que era l'objectiu principal del projecte: posar-nos per un moment en el lloc d'un nen o una nena, de 8 o 10 anys, i pensar com aniríem a l'escola tots sols per carrers que no ens possessin en perill...

Considerem que la festa no ha de ser un punt i final, sinó un punt i seguit. Es tracta d'un projecte viu, ben viu, que té com a finalitat recuperar els carrers per als infants, adequant-los perquè els més petits i les més petites puguin moure's tots sols pel barri en un entorn més segur i amable.

Però això no és possible sense la col·laboració de tots i totes: veïns, comerciants, ciutadans, conductors, Administració... Els nens i les nenes ens ho van recordar amb els seus parlaments el dia de la inauguració. Volen sentir-se segurs i acompanyats, tot i que caminin sols pels carrers. Els hi ajudarem?

Per això, convidem els veïns i veïnes del Poblenou, les botigues amigues i, en definitiva, a tota la ciutadania, a no abaixar la guàrdia ara que els nens faran aquest pas tan valent... A la zona de la Vila Olímpica, als voltants del Brusi i en altres parts del barri, des que van inaugurar el camí escolar el curs passat s'ha pogut apreciar un fort augment de nens i nenes caminant pels carrers, esperant-se a les cantonades per fer un tros de camí junts, tot comentant les seves històries mentre caminen, segurs, cap a l'escola...

Com veieu, els protagonistes de veritat d'aquest projecte són els nens, nenes, nois i noies, que caminen pels carrers del barri... és important perquè ho faran per anar a l'escola, però també els estarem ajudant a utilitzar per si mateixos el

barri, a posar en marxa les seves possibilitats de ser més autònoms, més responsables, més segurs i, en definitiva, els ajudarem a construir una ciutat que ells, al seu dia, hauran de llegar també als seus fills. Ben segur que, quan aquests nens i nenes siguin pares de família, recordaran l'experiència dels camins escolars com una eina que els va ajudar a créixer, i en la mesura que ho integrin com una experiència positiva, seran capaços de transmetre-ho d'aquesta mateixa manera al seu voltant...

Per totes aquestes raons, demanem també la implicació constant, activa i decidida de l'Administració. No volem que oblidin que cal continuar fent les millores a la via pública que encara queden pen-

dents i que són molt necessàries.

Perquè una ciutat més segura per a la canalla és una ciutat millor per a tothom.

Gràcies a tots i totes per la vostra comprensió i implicació.

Des de la MCCE continuarem treballant tots plegats per fer aquest projecte millor any rere any!

Marta Aragón, Isa Custodio, Sara Navas i Ester Riera,
en representació de la Comissió de Comunicació (MCCE)
de la Xarxa de Camins escolars del Poblenou.

Més enllà de la pintura verda

«Això verd és perquè els nens de 6 anys puguin anar sols caminant a l'escola.» Aturat en un semàfor del carrer Pujades, així defineix el camí escolar en Martí, un alumne de P4 ben alligonat a l'escola Fluvià. Una paradoxa és que ho digui al manillar de la seva bicicleta, amb la qual va sovint a l'escola com altres companys de curs, vigilats sempre de prop pels seus pares. I una altra paradoxa és que el pare d'en Martí comenti amb el pare d'en Biel que no saben si aquella pintura verda els convenç prou per, en un futur no gaire llunyà, donar la clau (¿i el duro?) al seus fills que avui tenen 4 anys.

«Hem de treballar perquè això no es quedi només en pintura verda o en un canvi de tulipes dels semàfors.» Ho va dir la directora de Grèvol, Glòria Vidal, el 13 de novembre passat, durant la festa de presentació del camí escolar al Poblenou que, per segon any consecutiu, l'Ajuntament i les associacions de mares i pares de les escoles del barri van organitzar amb notable èxit de públic. Llàstima que gairebé una hora de discursos de polítics i adults deslluïssin l'espectacle d'en Pep Callao i els Pepsicolen i el mateix objectiu pedagògic de la trobada.

En certa manera, l'acte que va conduir el periodista Frederic Porta no va anar adreçat als nens i nenes que han de fer servir el camí escolar. Va ser un acte fet a mida dels regidors Francesc Narváez i Montserrat Ballarín, que van lluir obra de govern, i d'algunes AMPA i escoles, que van lluir un treball iniciat el 2006 per la Ma-

crocomissió de Camins Escolars del Poblenou. Ben cert, és per lluir que ciutats d'arreu vulguin copiar el model de camins escolars impulsat a Barcelona. I és per lluir que dels 64 centres escolars que a Barcelona han treballat aquesta opció de mobilitat segura i amable que apropa barri, escola i família, 14 siguin del districte de Sant Martí.

Ara bé, com indirectament va recordar Glòria Vidal en el seu parlament i com directament constaten cada dia molts alumnes, pares, mares i professors, el projecte del camí escolar no està acabat. Ni de bon tros. «La realitat i l'evidència és que molt poc o res ha canviat en els costums i moviments de la canalla cap a les escoles», apunta un professor i activista veïnal. «La sensació de seguretat o d'inseguretat no canvia per tenir pintada una onada verda en el pas de vianants! Els pares segueixen acompanyant i anant a buscar els fills a l'escola, i sovint amb cotxe.»

Efectivament, el camí escolar serà només pintura verda mentre desenes de cotxes aparquin en doble o tercera fila a les hores d'entrar i sortir d'escola. Serà només pintura verda mentre una xarxa de carrils bici i àrees de vianants en condicions no relligui el barri. Serà només pintura verda mentre el carril bici, el passeig i el tramvia que vertebrin la Diagonal no deixin d'entorpir-se mútuament i obliguin nens com l'Andreu a sentir cada matí de la seva mare: «Quan surtis del tramvia vigila amb les bicicletes i després vés amb compte amb els cotxes!» Serà només pintura verda si la crisi i els hàbits consumistes perjudiquen el comerç tradicional i de barri, de proximitat, de tota la vida.

Amb tot, la pintura verda és un primer pas. Ens marca el camí (escolar) a seguir. I un camí, el Camí Antic de València, és el que precisament es podria pintar tot de verd donat que, de facto, ja és tot ell un camí escolar: el que enllaça les escoles Llacuna, Pere IV i Fluvià i algunes de properes com Acàcies o la futura Sant Martí. I posats a donar idees, no hi seria de més incloure en la trama de camins escolars tots els parcs del barri on nens i nenes van a jugar en sortir de classe. Només en pot quedar fora el Parc Central, inhòspita fortalesa emmurallada i envoltada de cotxes.

Marc Andreu

Lofts al Barri de la Plata

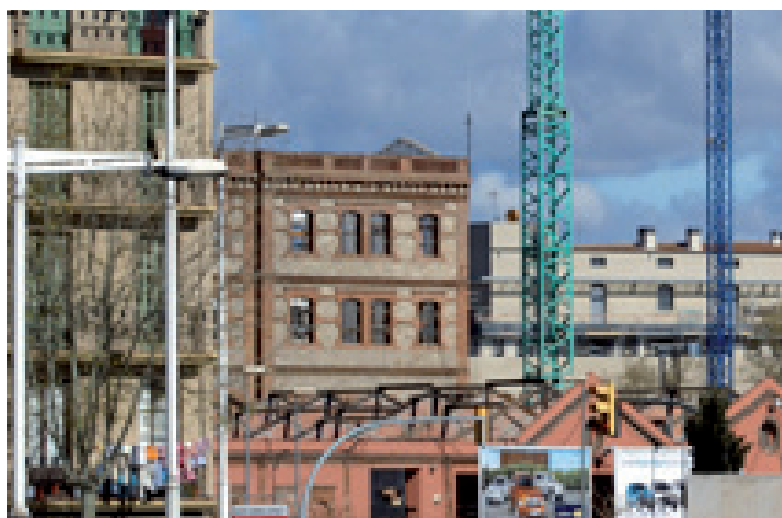

Lofts en venda a l'antiga fàbrica del sucre.

Nova gent al veïnat

El projecte 22@ Barcelona és ja una realitat. Per tal de recuperar el dinamisme econòmic i social de les antigues àrees industrials del Poblenou, es va apostar per un model urbà denominat d'alta qualitat, no convencional, flexible, ecològic... La rehabilitació d'espais d'interès històric i elements emblemàtics de l'arquitectura industrial com Can Gili Nou, Can Gili Vell i el passatge del Sucre, ha transformat l'antic Barri de la Plata en un hàbitat més que atractiu per a tots aquells que s'ho puguin permetre. El m² surt a uns 6.000€.

Llum, espai, aire i el mar. I el cementiri? Cap problema, s'ha convertit en un referent entre curios i original per a la nova vivenda del Christian, un dels nous veïns del barri. «No hi ha pèrdua, visc just davant del cementiri del Poblenou.» Qui recorda els antics grafitis de la cantonada Dr. Trueta-Ciutat de Granada? Ara hi ha el quasi majestuós complex Can Gili Nou, flanquejat per l'Hotel 4 Barcelona, per a molts, uns dels errors estètics més destacables de la zona. «No m'agraden els pisos estàndards, aquells que busquen les famílies tradicionals de 3 o 4 habitacions, menjador, cuina... M'agraden els àtics, els dúplexs, tot el que siguin lofts, tipus estudi.» El disseny i no voler sentir-se ofegat van impulsar el Christian a escollir aquesta i no una altra de les ofertes immobiliàries de la ciutat. Això i un poder adquisitiu que li permet un dels pisos més amplis, amb terrasseta. «Hi ha molts estrangers, consultors, publicistes, gent de màrqueting, algun advocat..., gent molt oberta, amb professions en contacte amb tot tipus de gent... Molta gent que treballa des del mateix espai on viu... Hi ha un ambient molt guapo, hem fet ja tres soparets des del juliol, això és rotllo Melrose Place, n'estic encantat.» Té un gos gros que necessita passejar sense espantar ningú, li agrada córrer a l'aire lliure i ha descobert el mar a Barcelona, coses que també va tenir en compte a l'hora de venir a viure al Barri de la Plata. «Barri de la Plata? No, no el conec. La veritat és que conec poc el barri, vaig sovint als cinemes Icària

SI ET VOLS ANUNCIAR, TRUCA AL

6 9 7 2 6 8 3 3 5

GUTI'S DISEÑO

disseny *Gràfic*

T 656 322 694 www.davidguti.com

però trobo la Vila Olímpica una mica buida de vida, no fa sensació de barri. El Poblenou té l'encant de barri, cosa que m'agrada, aquí ho tens tot però sense estar-hi ficat a dintre.»

Can Gili Nou té una ocupació bastant acceptable, la crisi del mercat immobiliari no l'ha afectat de forma tan evident com al passatge del Sucre, on de moment s'han venut menys de la meitat dels pisos posats a la venda. Sorpren l'oasi creat al mig del passatge Mas de Roda, un microcosmos de disseny que ha transformat l'antiga destil·leria en un complex tancat d'espais readaptats (lofts) que van dels 100 als 200 m². «Ets al mig de Barcelona però no ho sembla, és supertranquil.» El Daniel, de la Promotora del Sucre SL, ens explica que la proximitat de la platja i de la rambla del Poblenou són uns altres dels seus punts forts. Això i la recerca de lofts autèntics, espais diàfans, amplis i sense parets, amb alçades de 8 metres. «Ens ha sorprès que els compradors siguin famílies amb nens. Gairebé tots provenen de la zona alta. Hi ha fotògrafs, arquitectes, pintors, però també advocats, financers, empresaris... La majoria són catalans, hi ha pocs estrangers, això també ens ha sorprès. Són gent que busquen alguna cosa diferent del típic pis tradicional i que valoren la renovació del barri... Barri de la Plata? No, no el conec, coneixem el Districte 22@.»

L'Elisabet quan va venir a viure a Can Gili Vell l'abril de l'any passat estava embarassada. Ella i el seu marit van fugir d'una Barceloneta convertida en parc temàtic per a turistes, buscant un barri que no fos tipus dormitori com la Vila Olímpica o Diagonal Mar. «Quan vam arribar i em trobava algú per l'escala, em mirava la panxa

Lofts a la farinera de Can Gili Vell

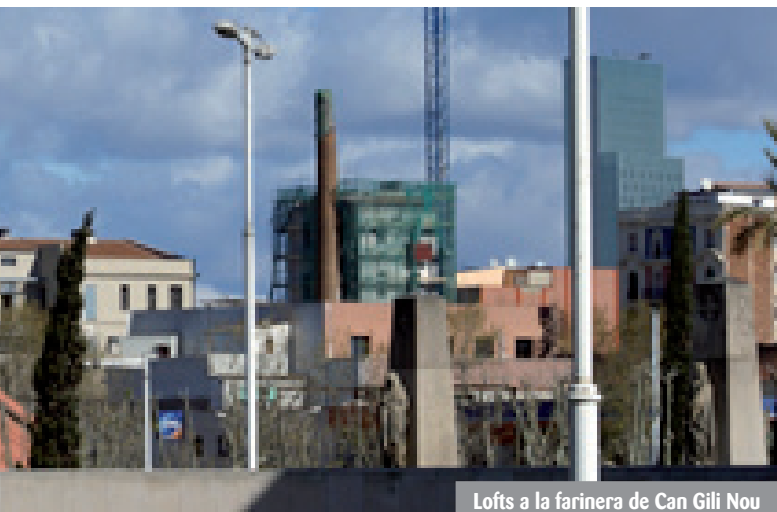
amb cara de pànic com dient una criatura, oh, no! Sí, realment penso que som els veïns atípics. La majoria són persones soles o parelles sense fills i no els veus mai sense arreglar.» Can Gili Vell queda a l'altre costat del passatge Mas de Roda, entre Ciutat de Granada i Roc Boronat. Un interfon molt modern i pràcticament indesxifrabla blinda l'entrada a uns blocs que no són de pisos, són de lofts. «Em van dir que n'hi havia uns 49 i crec que hi viuen en uns 10; suposo que la crisi n'ha frenat molt la venda.» La finestra de l'Elisabet dona al passatge.

A l'altra banda del carrer, una velleta entranyable li parla sovint des del seu balcó. «M'agrada molt la relació amb els veïns i la vida de barri. Barri de la Plata? Sí que el conec, hi treballava a prop, hi passava amb la bici. Sovint em fixava en el taller que hi havia a la cantonada, on ara hi ha la plaça. Em cridava l'atenció que hi treballassin mentre ja s'estaven fent les obres, al final els van expropiar, oi?»

Doncs sembla que sí. I es van construir uns baixos moníssims que encara esperen comprador, amb terrasetes orientades a una plaça batejada pels veïns com a «plaça del Barri de la Plata». Un nom pendent de la confirmació de l'Ajuntament i que tothom ha fet seu, reivindicatiu d'una forma d'entendre un barri que ha resistit els canvis durant més de cent vint anys d'història. Els que tenen les pedres, la fusta i el ferro de les antigues fàbriques transformades en model urbà d'alta qualitat.

A un cantó de la «plaça del Barri de la Plata» hi han posat una font. I l'aigua sempre ha significat moviment, llibertat i vida.

Ester Racionero

Lofts a la farinera de Can Gili Nou

BROKER

JARA SL

ASEGUANCES

Nº Rg. DGS J-1808

CORREDURÍA DE SEGUROS

Seguros al alcance de su mano

sin salir del barrio

Llull, 252 - 08005 Barcelona Tel. 93 303 2442 - Fax. 93 303 0340 www.brokerjara.com

Històries de la puta crisi (al Poblenou)

Com cada matí, la Berta va deixar el nen a la classe dels Cavallets de la llar d'infants MARINA, al carrer Doctor Trueta, mirant el rellotge, com sempre, traient la llengua i amb l'eterna angoixa de fer tard. No podia estar-se de badallar i necessitava amb urgència un cafè per ajudar-la a obrir les parpelles i oblidar els malsons que durant la nit la perseguïen. Va entrar a la cafeteria GEPETTO'S, de la Maria i en Josep, a la Rambla, i l'Alba va posar-li un tallat ben carregadet.

- No fas gaire bona cara, què et passa?
- Avui no m'hauria mogut del llit, però no és possible. Tinc un munt de coses per fer. No dono l'abast. Ara he d'anar a l'altra punta de Barcelona. Agafaré el metro, faré transbord perquè la línia groga no arriba fins allà. M'esperen per una reunió, a la qual se suposa que hauria d'anar guapa i impecable per fer bona impressió. Aquesta feina acabarà amb mi un dia d'aquests.
- No has dormit bé?
- Un monstre m'ha estat empaitant tota la nit amb la intenció d'ofegar-me i no m'ha deixat aclucar l'ull. Volia diners, m'escurava les butxaques, però no trobava més de cinc cèntims. Llavors s'enfadava i m'embargava el compte i la vida.
- Això és ansietat. L'has d'alliberar d'alguna manera.
- No sé com. Els engego a tots a fer punyetes? Abandono la ciutat i me'n vaig a la muntanya?
- Has de cuidar-te una mica.
- Ja ho intento, però les obligacions em reclamen.
- Penses anar-hi així, a la feina?
- Així com?
- T'has vist al mirall aquest matí?
- No he tingut temps de pentinar-me. Ho dius per això?
- Sembles la bruixa del Poblenou.
- No n'hi deu haver per a tant.
- Tu mateixa.

La Berta va tocar-se els cabells crespats i secs, i finalment es va fer una cua per intentar amagar l'obvietat d'una melena pobre i escarransida.

- No hi ha res a fer amb aquests quatre pèls. D'ençà que he tingut el nen em cauen els cabells, em cauen els pits i em cau el món a sobre.
- Podries anar a la perruqueria, que te l'arreglin una mica.
- No tinc quartos.
- Tan malament?
- El lloguer, la guarderia, el cotxe, l'ordinador, les factures,... Per no parlar del mal costum que tenim de menjar tres cops al dia. No en sé, fer de miracles.
- No, jo tampoc.
- Tot el dia fora de casa i quan torno he de posar rentadores, he de fer el sopar, he de banyar el nen, he d'escombrar. He de ser

mare, mestressa de casa, cuinera, he d'anar a comprar, he de ser dona i amant; encara que aquestes dues últimes coses les tinc una mica descuidades.

- Això no pot ser.
- I què vols que faci? Encara sort que tinc família i sé que no morirem de gana. Però com s'ho fa la gent que no té ningú?

Passava l'estona i la Berta xerrava i xerrava consumint minuts preciosos que ningú no li pagaria. Es desfogava amb l'Alba perquè l'escoltava i així es sentia millor per afrontar el dia. A les tardes era el Kevin qui parava orelles quan la Berta tornava a la cafeteria per prendre més cafè com a antidot contra la migdiada.

- Em tenen espremuda com una llimona. I no em queda més de suc. M'estic plantejant deixar-ho. La meua salut, física i mental, val més que tot això.
- No és bon moment per deixar cap feina.
- De veritat, no sé si val la pena seguir intentant-ho. Em sento inútil. Potser al Montseny hi ha lloc per a mi. Sé fer moltes coses, però n'he de fer d'altres que no em satisfan. M'esforço per mostrar el millor de mi i no arribo enlloc.
- La majoria de les feines són així. Del que es tracta és de treure calerons per viure. Res més. Oblida't de trobar la feina de la teua vida. Hauries d'estar contenta de tenir un sou.
- No tinc un sou.
- Com que no? Què vols dir? Que no et paguen?
- No, no em paguen.
- I quina feina és aquesta on no et paguen?
- La meua feina és la pitjor de totes. Ho volen tot de mi a canvi de res. Busco un forat per respirar i no hi ha forat. Vull conduir per la calçada com fa la majoria, però em quedo sempre al voral. I cada cop som més que ens quedem al voral, contemplant els altres i fent cua per entrar-hi a cops de colze. Què hem de fer? Jo abandono.
- Però digues, quina feina fas?
- La meua feina és buscar feina. I n'estic fins als collons de no trobar-ne.

La rutina del risc

Els joiers del Poblenou, al marge de l'augment d'atracaments violents a Catalunya

En els darrers mesos, les notícies sobre robatoris amb violència en petits establiments del gremi de la joieria han ocupat, amb freqüència, les posicions més destacades de les principals publicacions catalanes. Un dels més recents, comès el passat 16 d'octubre a la Rambla de Guipúscoa, va acabar de la pitjor manera possible: el propietari, un home de 62 anys, va morir apunyalat a mans d'una banda d'assaltants després d'un intent de robatori. Davant d'aquest crim, l'Associació de Veïns del barri ha mostrat el seu descontentament pel que s'ha convertit, diu, en un problema endèmic, i reclama més presència policial en una zona, la de Sant Martí de Provençals, que ens queda a tocar. És per això que hem volgut conèixer quina és la realitat d'aquest sector al Poblenou i fins a quin punt aquells que hi treballen se senten o no amenaçats a la feina.

Entre els carrers de Lull, Ramon Turró i la Rambla es reparteixen les cinc botigues que, parcialment o en exclusiva, es dediquen a la venda de joies. En Manuel en regenta una i assegura que res ha canviat últimament. Ell també ha estat víctima de dos robatoris, però l'últim va ser l'any 2006 i en cap cas ha patit la violència en primera persona. «Tindria més por si treballés en una obra», comenta, ja que, segons creu, el risc forma part del dia a dia en un ofici com aquest. Opinen el mateix dos dels seus col·legues que, com ell, compten amb importants instruments de vigilància al seu local: obertura controlada de la porta, càmeres de seguretat, sismògrafs i, òbviament, tot el material assegurat per ordre de les mateixes companyies. Ningú en discuteix la utilitat, però n'hi ha que en qüestionen la necessitat. L'experimentada parella de joiers d'un petit establiment de la Rambla es queixa de les imposicions dels Mossos d'Esquadra en aquest sentit. «No es dediquen a informar sinó a multar, i t'exigeixen unes mesures de seguretat exagerades. Ni que fóssim al passeig de Gràcia!», exclamen, i és que ni ells ni un altre joier d'allà a prop s'han trobat mai en cap situació de risc. «Toquem fusta!», diuen.

La Marisa i la Sònia no han tingut tanta sort i totes dues han viscut robatoris amb violència en alguna ocasió. La primera manté tota la botiga sota un estricte control, fins i tot amb càmeres als aparadors i informes setmanals amb la policia. Tot i així, s'ho pren amb filosofia i tampoc no ho considera anormal tenint en compte el material amb què treballa. La Sònia, en canvi, només ha instal·lat càmeres de seguretat i l'accés al local segueix sent il·limitat. Ha estat víctima de set atracaments en quatre anys i afirma tenir por i estar «farta del tema». Considera que el Poblenou és un barri insegur i es mostra encara més indignada quan sent a parlar del cas de Sant Martí, la víctima del qual era amic i client seu.

Amb tot, als cinc establiments coincideixen a dir que no hi hagut un especial increment de la inseguretat als seus negocis en els

darrers temps; una estabilitat que contrasta amb la interpretació mediàtica però també amb algunes dades. El darrer Informe sobre la Seguretat a Catalunya mostra una certa tendència a l'alça en el nombre de delictes contra el patrimoni, entre els quals s'inclouen els dels casos que ens ocupen. En concret, l'any 2008 se'n van quantificar 131.732 només a la ciutat de Barcelona –un 1,17% més que el 2007–. Trobem el contrapunt, però, en l'Enquesta de Seguretat Pública de Catalunya, en què, tot i constatar-se un increment general de la sensació d'inseguretat per part dels ciutadans, als petits comerços no solament no va augmentar sinó que es va reduir dues dècimes respecte l'any anterior. Així doncs, mentre les dades generals mostren un augment tant dels delictes contra el patrimoni com de la inseguretat ciutadana, sembla que els comerciants –també els del nostre entorn més immediat– serien l'excepció i seguirien sentint-se raonablement segurs a la feina.

Però això no vol dir que visquem en un oasi impertorbable. Una segona valoració en què tots cinc joiers coincideixen és en el baix nombre d'efectius policials que patrollen per la zona. Segons ells, la seva presència és testimonial i recorden amb comptagotes les ocasions en què, sobretot els Mossos d'Esquadra, es deixen caure per davant del seu comerç. «Em sembla que l'última vegada que en vaig veure algun va ser al setembre, per la festa major!», critica un d'ells, alhora que reclama una policia de barri amb qui poder establir lligams i sentir-se protegits al cent per cent. Mentrestant, la constant afluença de gent dificulta la feina als delinqüents i els la facilita a ells, tot i que no amaguen la certa inquietud que els generen uns fets, per ara, llunyans.

Adrià Attardi

La Gavilla Verde

Una democràcia que no investiga la injustícia del passat i la repara és una democràcia amb peus de fang.

Els dies 1 i 2 d'octubre van tenir lloc les XI Jornades El Maquis en Santa Cruz de Moya, organitzades per La Gavilla Verde, associació cultural amb seu a Santa Cruz de Moya (Conca), que té entre els seus objectius investigar la presència guerrillera a les muntanyes d'Espanya i donar veu a les famílies dels desapareguts.

Any rere any les jornades de la Gavilla Verde ens posen en contacte amb historiadors, juristes, escriptors, antropòlegs, periodistes, fotògrafs... i amb persones que van lluitar i van patir la més dura repressió. Tots i cada un d'ells ens apropen al valor, però també a la tragèdia i la injustícia que va caure sobre els defensors de la República i la lluita per les llibertats.

El diumenge dia 3, es va efectuar el XXII Dia del Guerriller Espanyol, amb un homenatge floral en el 1r monument al guerriller que va existir a Espanya, situat a la sortida del poble de Santa Cruz de Moya i al peu de Cerro Moreno, i al qual van assistir, entre moltes altres persones, representants de l'AMICAL de Catalunya, així com de l'associació de Fils et Filles Republicuents a l'Exile.

La recuperació de la Memòria Històrica i el reconeixement de les persones que van lluitar, fins i tot lliurant la seva vida, per la pau, la llibertat, la democràcia i en contra del franquisme, té una fita important en aquest monument.

L'any 1984 a Prayols, França, durant la inauguració d'un monument als guerrillers espanyols que van lluitar per l'alliberament de França, l'associació AMICAL de Catalunya va tenir la iniciativa de promoure un monument en territori espanyol, com a homenatge a tots els guerrillers caiguts a Espanya i a la resta del món.

El 1987 els membres d'AMICAL es van trobar a Santa Cruz de Moya, on el 7 de novembre de 1949 va tenir lloc l'assalt al campament de Cerro Moreno i la mort de 12 guerrillers, fet que va representar el punt d'inflexió per a la guerrilla espanyola.

El primer diumenge d'octubre de 1989, guerrillers procedents d'Espanya i França es van trobar a Santa Cruz de Moya i van acordar unir esforços per aconseguir el finançament del monument i celebrar cada primer d'octubre el Dia d'Homenatge al Guerriller Espanyol.

La suma d'aquests esforços va culminar l'any 1991 quan les Associacions d'exguerrillers, la Diputació de Conca i l'Ajuntament de Santa Cruz de Moya van inaugurar el monument.

La ponent que va parlar en nom de les Associacions Guerrilleres va dir en el seu missatge:

...”Las organizaciones de los guerrilleros supervivientes dedicamos este monumento a todo el pueblo español, del que formamos parte.

Y como está enclavado en este lugar concreto del municipio de Santa Cruz de Moya, hacemos depositario permanente al pueblo de Santa Cruz, con la seguridad de que sabrán cuidarlo y hacerlo

Foto: Juan Moreno

para defender su PAZ, luchar por su LIBERTAD y recuperar la DEMOCRACIA.”

L'any 2003 l'AMICAL de Catalunya dels antics guerrillers va nomenar La Gavilla Verde hereva natural del seu bagatge, de les seves tasques i de la seva lluita.

La Gavilla Verde diu en la seva presentació:

“Desde los inicios de nuestro trabajo, nos hemos encontrado con las lágrimas y el dolor. Muchas habían sido las víctimas y poco el consuelo que las autoridades, los partidos y el miedo les han concedido.

Los familiares de los desaparecidos, durante los años de la presencia guerrillera en las sierras de España, pueden contarse por centenares. La mayoría de ellos ha optado por el silencio. Lo hicieron, lo siguen haciendo, por la persecución a la que fueron sometidas las familias de los desafortunados y el anonimato de los muertos. Se han entregado al olvido por las trágicas historias que tras su testimonio se descubren.

Los asesinatos se tejieron a uno y otro lado de la línea de combate. Las víctimas de la represión franquista la componen los que se significaron por sus ideas republicanas, los que participaron militarmente en la contienda, los familiares de los anteriores grupos, los maestros, los jornaleros, los que trabajaban en el monte, los pastores, los carboneros, y cualquiera que pudiera ser sospechoso de tener ideas.

Las víctimas de las acciones guerrilleras fueron los miembros de la guardia civil, los miembros de la Falange, los somatenistas, los recaudadores, los alcaldes nacionales, los que prestaron apoyo con sus delaciones a la lucha antiguerrillera y los inocentes que se cruzaron ante su fuego. No todo fueron aciertos y los medios utilizados en la represión son conocidos por cualquiera que pregunte en la Serranía.”

Montse Milà

La seu del Col·legi d'Infermeria de Barcelona, al barri del Poblenou

La seu del Col·legi Oficial d'Infermeria de Barcelona està situat, des d'aquest any, al barri del Poblenou, a la confluència dels carrers Pujades, Selva de Mar i Provençals, a pocs metres de l'avinguda Diagonal. Amb aquest trasllat, el Col·legi ha pogut ampliar els seus espais i millorar els serveis i l'atenció que ofereix a les 37.000 infermeres i infermers de la demarcació de Barcelona.

L'objectiu del Col·legi és representar les infermeres i garantir que aquestes professionals ofereixin una bona atenció al ciutadà. A través del seu col·legi, les infermeres poden accedir a cursos de formació, assessories professionals, participar en jornades i sessions científiques, tenir informació permanent sobre actualitat professional i gaudir d'altres serveis.

La corporació professional ocupa una superfície total de 4.700 metres quadrats de l'edifici, distribuïda en tres plantes. La planta baixa està ubicada a peu de carrer i és la porta d'entrada a la seu del Col·legi. En aquesta zona es troba l'àrea d'atenció col·legial, on les infermeres i els infermers poden realitzar els tràmits, els despatxos de les diverses assessories, l'arxiu d'expedients i els magatzems.

A la primera planta s'hi ha ubicat la biblioteca, la sala d'informàtica, les aules de formació, l'àrea d'associacions, oberta a entitats i organitzacions professionals, una àrea social, que s'ha dissenyat com un punt de trobada per a les infermeres, sales de reunions, despatxos, diverses àrees de treball, la sala de juntes i l'arxiu.

A la tercera planta s'ha ubicat la sala d'actes, amb capacitat per a 280 assistents, aules de formació, una sala d'exposicions i una àmplia terrassa. Aquest darrer espai s'ha obert a empreses i institucions interessats en la seva contractació per a la realització de congressos, jornades o actes.

La presidenta del COIB, Mariona Creus i Virgili, ha expressat la seva satisfacció pel funcionament de la nova seu del Col·legi, que va obrir les portes l'11 de gener passat. "L'estrena d'aquest nou edifici vol ser un reflex dels canvis i de l'estatus professional i social que hem anat guanyant les infermeres", ha explicat.

Infermera virtual

A banda dels serveis d'ajuda professional que ofereix a les infermeres, el Col·legi compta a través de la seva pàgina web amb un espai d'atenció al ciutadà que permet a qualsevol persona comprovar que la seva infermera està col·legiada i també fer arribar propostes, suggeriments i queixes a la corporació professional.

També posa a disposició del ciutadà el portal Infermera virtual www.infermeravirtual.com, un web d'educació i promoció per a la salut, que ofereix al ciutadà informació rellevant, suggeriments i consells per ajudar-lo a millorar la seva capacitat per tenir cura de la salut.

Activitats obertes al barri

Des que el Col·legi va obrir les portes al barri s'han incrementat les activitats i els serveis que ofereix a les infermeres, però també d'altres actes i iniciatives obertes a tots els ciutadans, com ara la celebració de la Setmana Gran, que va tenir lloc del 4 al 9 d'octubre a les instal·lacions de la corporació.

Més de 150 persones grans, majoritàriament veïns i usuaris de centres residencials o centres de dia dels districtes de Sant Martí, van participar de manera gratuïta en tallers de teràpia de riure, alimentació saludable, tai-txi, moviment lúdic i salut, interpretació, presa de medicaments o de sexualitat, impartits per infermeres.

El Col·legi també ofereix durant aquest any un cicle de conferències, en col·laboració amb Amics de la Unesco, sobre la situació de la dona en diverses cultures. La darrera conferència, en què es debatrà el paper de la dona a Afganistan, tindrà lloc el 15 de desembre a la seu del Col·legi.

Us hi podeu inscriure mitjançant la pàgina web www.coib.cat o bé contactant amb el telèfon 93 212 81 08

El paper de la infermera

La infermera és la professional de la salut que té cura de les persones, és a dir, que les orienta per prendre decisions saludables, treballa des de l'educació per a la salut i les ajudes quan tenen problemes de salut, promovent la seva autonomia personal.

A banda d'exercir en hospitals i centres d'atenció primària, les infermeres treballen en residències de gent gran, centres socio-sanitaris, escoles, vaixells, empreses, ONG o organitzacions com l'exèrcit. Més del 90% de les infermeres que exerceixen aquesta professió, que té una titulació universitària, són dones.

Pas de vianants al carrer Bilbao

En qualitat de veí de la zona, vull denunciar que el 4 de novembre passat es va suprimir el pas de zebra del carrer Bilbao cantonada amb carrer Amistat. Aquest pas és el que fa servir la majoria de gent que va i torna del mercat, i és el que comunica la plaça de Júlio González amb el casc antic i eix comercial del barri (suposadament zona de vianants); de fet, és el pas natural i lògic de qualsevol

Simulació del pas de vianants que va ser eliminat al carrer Bilbao.

vianant, ja que les alternatives són el carrer Taulat, per la part mar, o el carrer Joncar, per la banda muntanya, tots dos carrers amb voreres impracticables perquè són estretes i perilloses. També l'utilitzen cada dia molts alumnes de les escoles i l'institut de la zona (acompanyats o no) que van a peu o en bicicleta. Si en

una situació de conflicte entre vianants i vehicles, s'afavoreix el vehicle, el mateix Ajuntament està incomplint la seva política de mobilitat. En altres zones de la ciutat s'està imposant el model 30 Km/h que afavoreix la pacificació del trànsit i l'ús dels carrers pels ciutadans.

Jordi Díaz

Nota de la redacció:

Fonts municipals van explicar que el pas de vianants que creuava Bilbao a l'altura del carrer Amistat representava un risc al no tenir semàfor regulador. Per aquesta causa es va suprimir el pas.

L'alternativa proposada per diversos veïns de la zona que tenien aquell pas pel trajecte natural entre el nucli històric, el mercat i la plaça Júlio González, així com alumnes de les escoles de la zona, va ser la col·locació d'un semàfor o bé d'un pas "esquena d'ase", és a dir, una plataforma al nivell de la vorera que fa necessàriament que els cotxes hagin de disminuir la velocitat per passar-hi per sobre. La resposta de l'ajuntament però va ser que ni una cosa ni l'altre perquè el carrer Bilbao és un carrer preferent pel trànsit i per tant el que correspon és l'eliminació del pas.

Estat lamentable de la plaça Sant Bernat Calbó

L'escola dels meus fills està situada en un lloc privilegiat del Poblenou: la plaça Sant Bernat Calbó. Lamentablement, la situació d'oblit en què l'Ajuntament deixa, pel que fa a la neteja, aquesta part i també d'altres del nucli antic del barri, va en detriment de poder fruit de l'espai públic en llibertat i amb tranquil·litat.

Els nostres fills, quan surten de l'Escola, especialment a la tarda, solen quedar-s'hi una estona jugant, l'entorn pensat per als vianants hi convida. Això estimula també la convivència i el diàleg entre famílies. Malauradament, hem d'anar vigilant que les pilotes no caiguin en els bassals de pixums o que els nens no vagin trepitjant excrements d'animals domèstics que els incívics no recullen.

Hem intentat en moltes ocasions, des de la Direcció de l'Escola, des del Consell Escolar, des de l'AMPA, que l'Ajuntament assumeixi la seva responsabilitat. Ha estat en va: malgrat els compromisos adquirits, no hem aconseguit que es netegi la plaça de forma continuada, sistemàtica i eficient.

Ens sentim estafats i impotents: paguem els nostres impostos; ens venen que ara l'administració està més a prop gràcies a la nova divisió de barris, als tècnics de barris i als consells de veïns, però quan tenim un problema, ben bàsic d'altra banda (només demanem que l'Ajuntament compleixi una de les seves obligacions bàsiques), de què ens serveix tot això si l'única resposta és la

Plaça Sant Bernat Calbó.

indiferència o la condescendència. Exigim, perquè som ciutadans i hi tenim dret, que l'Ajuntament assumeixi les seves responsabilitats: Volem una plaça neta i segura per als nostres fills, per a tots el veïns del barri.

Elodia Guillamón

Mare d'alumnes de l'Escola La Mar Bella

Marimon Estrany
Advocats

Truca'ns:
93 300 32 93
o vine a veure'ns:
c/Llull 219 (local)

Assessoria fiscal, laboral,
jurídica i immobiliària

DIVORCIS - PARELLES DE FET - INCAPACITACIONS

CAROL RIBA BIENDICHO
ADVOCADA FAMILIA

PTGE. AYMÀ, 7-9 BAIXOS 2A · 08005 BARCELONA
TELÈFON/FAX 93 221 17 42 · carolriba@icab.cat

francesc creixell
PERRUQUERS

C. Ciutat de Granada, 63 baixos tel. 93 309 50 03 08005 BCN

MIKURA.DOG
La proposta holística de salut y nutrición

Alimentos naturales para sus mascotas
Complementos para sus mascotas
Flores de Saint Germain

- La dieta holística
- Sin gluten de trigo ni soja
- Sin ingredientes transgénicos
- Sin conservantes artificiales

Lope de Vega 6, 08005 - Barcelona - Tel: 93 307 8972
www.mikuradog.com - mail: info@mikura-dog.com

Presentació del CEIP Sant Martí a la Rambla nova

El Centre d'Educació Infantil i Primària CEIP Sant Martí ja té projecte i calendari d'inici d'obres. Com tantes altres escoles del Poblenou, el Sant Martí va iniciar l'activitat lectiva abans de disposar d'unes instal·lacions que permetin desenvolupar dignament l'activitat docent. Subsistint en uns mòduls prefabricats i amb una notable limitació, l'escola esperava amb candeletes l'anunci que es va fer públic el dia 25 d'octubre passat. L'escola es construirà definitivament a la Rambla del Poblenou, 128-130, al solar destinat a equipaments que en aquests moments serveix d'aparcament improvisat als veïns de la Rambla nova.

Juntament amb el CEIP, es construirà també un Centre de Barri i s'aprofitarà per fer dues plantes d'aparcament públic, que ocuparà una superfície total de 3.317 m². Abans de Nadal està previst que s'aprovi el projecte executiu, que es tramitarà durant el gener amb una previsió d'inici d'obres cap a final del segon trimestre de 2011. Amb una duració d'obres d'uns 15 mesos, el CEIP Sant Martí no es podrà traslladar a les noves instal·lacions fins al curs 2012-13.

Tot i que alguns veïns residents des de fa pocs anys a la zona han demanat convertir el solar de la Rambla amb Sancho d'Àvila en un espai verd, aquesta àrea està qualificada d'equipament públic. La nova escola Sant Martí i el Centre de Barri contribuiran a donar

Solar del futur CEIP Sant Martí.

més vida a la Rambla per sobre de Pere IV. Al mateix temps, la construcció del nou equipament escolar és una oportunitat per clausurar definitivament la vella subestació transformadora de Sant Joan de Malta i per treure definitivament els cotxes que actualment envaeixen l'espai.

Redacció

Nova escola bressol al carrer Llull

El 8 de novembre passat l'Ajuntament del Districte de Sant Martí va presentar el projecte d'una nova escola bressol pública al carrer Llull, 163. Quedarà a l'interior de l'illa, darrere de l'Església Evangèlica, amb accés des del carrer Llull a través d'un passadís de 4 metres d'amplada. L'escola, que formarà part del complex promogut per la Fundació Paràlisi Cerebral, amb façana a Llull, tindrà 1.000 m² distribuïts en 350 m² de parc i 650 m² d'aules, amb una capacitat de 81 places.

La intenció, segons els comentaris del regidor del Districte, Sr. Narváez, és començar les obres de forma immediata per tenir l'escola a punt per al curs 2011-12. Entre abril i maig de 2011 ja es podran fer les inscripcions. Els veïns de la zona van comentar l'estat d'abandó en què es troba el solar proper del carrer Roc Boronat, on hi havia hagut l'estació de rentat de cotxes Tubo.

Redacció

CASA USHER COLECCIONS I COMPRA VENDA

Pujades, 127
Tel. 93 485 6990

COVILAS, S.L.
ESPECIALISTAS EN CARAVANING

c. Llull, 173 08005 Barcelona
tel. 93 485 27 27 - fax 93 485 37 16

lunes a viernes 9,30-14 16,30-20
sábado 9,30-14

PARKING GRATUITO EN C.LLULL, 200

CLÍNICA DENTAL GLÓRIES

Dr. José Fco. López Alias

DIAGNÓSTICO + PRESUPUESTO GRATUITO

Rbla. del Poble Nou, 157-159 1ra
08018 BCN TEL. 93 485 37 93

Foto del mes

“SAPS ON ÉS?”

Al núm. següent publicarem la foto sencera perquè es pugui veure a quin lloc de Poblenou correspon aquest paisatge.

LA FOTO SENCERA DEL MES DE SETEMBRE

El lloc és l'hotel Tryp Condal Mar al carrer Cristóbal de Moura

HABITATGE PROTEGIT AL CARRER PAMPLONA, 112

Perspectiva corresponent a l'avantprojecte guanyador del concurs d'avantprojectes per la redacció del projecte definitiu

un projecte
de qualitat
fet realitat.

